

Midnattsropet

Nr 6 • årg. 16 • pris kr 2: 50

Maranata • Du vår Herre kom!

● *Shopping och stress i City. De stora varuhusen – vår tids avgudatempel – vimlar av folk. Det är dags för oss kristna att säga stopp och gå in för den bibliska livsstil en värld utan ideal kan tro på.*

SÄLJ ALLT

Av den kinesiske
förkunnaren
WATCHMAN
NEE

Enkelt och klart påvisar den kinesiske förkunnaren Watchman Nee utifrån Nya Testamentet hur en kristen bör förhålla sig till de materiella tingen.

Jesu förkunnelse bl. a. till den unge rike mannen ser vi manifesterad i den urkristna församlingen där det var naturligt att sälja allt man ägde för att överlåtta det i församlingens förvaltning. För oss som lever i ett högkonsumtionssamhälle under ständig påverkan av hård reklam borde denna undervisning bli en signal till uppbrott fram mot en urkristen egendomsgemenskap.

Ett folk i UPPBROTT

sid. 2–3.

FRÄLSNINGEN ÄR NÄRA

sid. 14

SKOLAN FAMILJEN VÄCKELSEN sid. 4

Ett folk i

uppbrott

Det börjar bli oro och rastlöshet i Maranatalägre. Men det är en skapande rastlöshet och en fruktbärande oro. Det handlar om uppbrott fram mot ett fastställt mål: urkristen församlingsgemenskap.

För något över två år sen hölls på Johannelund i Stockholm en serie bibelstudier över ämnet Församlingen och världssvälten. Och detta blev ett startskott. Nu är rörelsen igång. Först kommer tonåringar och pensionärer. De har uppfattat situationen och tar tacksamt emot undervisningen för att kunna orientera sig rätt i tiden.

Mellangenerationerna, djupt inne i produktion och försörjningsplikter, kommer efter men är på väg.

Rent konkret kan uppbrottet innebära att en broder lämnar sin gård till församlingens förvaltning eller att en tonåring lämnar skolan. Från Norge rapporteras att några familjer gått samman för att gå in under principen Allting gemensamt.

Men uppbrott och uttåg betyder oftast konfrontation med nämnder och myndigheter, kyrkor och råd. Gränsdragningen mellan församlingen och världen (och dess kyrka) är lika skarp idag som under kristendomens första år. Det blir ofta oväsen om den vägen. Från dagens frontlinjer rapporterar Lars Andersson.

En tonåring i församlingen lämnar skolan med den uppriktiga motiveringen att hon inte längre uthärdar miljön

En annan av våra ungdomar tillbringar bl. a. biologielektionerna ute i korridoren.

De bröder som vägrar att inställa sig till varje form av tjänstgöring inom totalförsvarets ram blir allt fler i antal.

Två troende lantbrukare överlämnar sina gårdar till församlingens förvaltning.

Ett team unga maranatavänner ger det mesta av sin tid för att skapa program för radioutsändningar. Program avsedda dels för vårt eget land men även med tanke på Europa och Nordafrika.

I stället för att ta jobb i hemstaden söker sig allt fler ungdomar till en större stad där det finns en maranatagrupp för att delta i arbetet. I stockholmsförsamlingen finns idag ett tiotal unga vänner engagerade i vad man kan kalla församlingsskola. Utan tanke på ekonomisk ersättning deltar de i det praktiska arbetet, i undervisning och evangelisation och skapar så nya möjligheter för nya omvändelser. Detta är en sida av den verklighet vi i dag står mitt

Myrhults gård i Västergötland

uppe i. En rörelse, ett uppbrott med ett bestämt mål i sikte.

Men det finns också en annan sida av vår vardag:

En civil polispatrull sitter timme efter timme utanför Gamla Bro för att registrera och kartlägga allt som rör sig. När aktiviteterna i huset avtar, när de intensifieras o.s.v.

En kriminalpolis blandar sig omärkligt bland gästerna uppe i serveringen för att snappa upp ett och annat om en vapenvägrare, om radiosändningarna eller om en flykting.

Detta sker på Gamla Bro (Johannelund har också fått besök) vars omgivningar tillhör ett trask som söker sin like i hela Europa. En bit välståndssverige som fylls av aktiviteter efter mörkrets inbrott, med sexklubbar och öppen prostitution. Där sätter stockholmspolisen in en ansenlig personalstyrka för att bevaka ett församlingshem. En missionsstation i City.

Första april kl. 8 står en flyttbuss utanför Gamla Bro. Utan att vi riktigt vet hur det gått till fylls plötsligt Midnattsropets redaktion med flyttkarlar som river och sliter i inventarierna. Manusarkiv och fotoarkiv från femton år tillbaka töms i lådor och bärs ut.

Verkstaden där ungdomarna klippt till och sytt väskan, bibelfodralet och andra lädersaker töms på en halv förmiddag när den mäktige byggherren John Mattsson och kronofogdemyndigheten sätter igång apparaten. En låssmed borrar upp låsen sätter i nya och pang så är lokalen oät-komlig.

Redovisning

Vart vill vi nu komma med denna krönika? Ja, som ni ser är det ingen skönmålning av tillvaron och ännu mindre någon

dramatisering. Men vi har en önskan att något av den öppna redovisning av verkligheten som är så typisk för Nya Testamentet också kunde bli vår. Oräddheten, realismen. Att våga visa upp den del av evangelium som är en konsekvens av efterföljelsen. Bibelns verklighet visar att ett område som överlämnats som ett offer åt Herren ingalunda blir neutral zon. Den dag någon eller några överlämnar sitt liv, sin karriär, sin bil eller sin gård, är striden ett faktum. Något har överförts från otrons territorium till trons och det är en allvarlig handling när vi, som nu, befinner oss i fiendens land. Vår ärkefiende Satan kommer att göra allt för att återerövra offret. Men, ära vare Gud, vi kan läsa i Ordet vilken oerhörd makt det låg i just offret. Det öppnade vägen ända in till Fadern.

Civil olydnad

Att följa Jesus kan innebära att man tvingas till en lagöverträdelse. Historien lär oss att förföljelserna mot den första kristna oftast begynte med ett brott emot gällande lag.

Historien lär oss vidare att det är just

från den romerska rättsväsendet som vi i västerlandet hämtat mycket av vårt juridiska tänkande och handlande.

Det var alltså inte mindre allvarligt för en kristen på sjuttioalet e Kr att överväga det som religiösa experter i dag kallar civil olydnad än det är för oss idag.

Men nu är det just från kristet håll man möter det utpräglade hånet:

— Blodiga förföljelser hör inte hemma i dagens utvecklade samhälle där vi kristna bereds alla möjligheter att verka.

— Man bara skadar det kristna namnet.

Känns argumenten igen? Och vi kan bara säga att vi är överens på en punkt. Samhället har utvecklats. Det som i den romerska världen renderade tortyr med ett kors, ett svärd eller en sträcktänk medför i dag att brottslingen suspenderas, isoleras, tvångsmatas eller drogas ner. Vi överlåter åt historien att döma om vad som eventuellt kan betecknas som grymmaste metoden.

Nu lär oss profetian att det samhälle som korsfäste Jesus, efter ett demokratiskt val i av gatans parlament, inte kommer att utvecklas till det bättre. Både staten och dess religiösa bihang har idag utvecklat en ondska så raffinerad att den till och med talar i kristna termer. Statsmakterna säger:

Ge dem bidrag

— Vi behöver den kristna opinionen. Den kristna kulturen behövs i den eller den kommunen. Låt oss ge dem bidrag!

I kyrkorna tar man emot och ger igen något som vi inte är beredda att kalla kristendom. Det är surdeg som går i retur för att genomsyra hela systemet. *Kristendom* är mer död än liv. En död som leder till liv. Ett liv som fortlever genom offer och åter offer. Och denna livsrörelse som begynte på Golgata år 30 e Kr. har många fiender. En av dem heter statsbidrag. Som en parentes kan det framhållas att vi inte avser att kasta någon skugga över det som väckelserörelserna åstadkom i slutet av förra århundradet och i början på detta.

forts. sid. 17

Arne Imsen:

Hotet mot människan

Attackerna mot familjen och skolan i dess gamla form blir allt intensivare. Kan vi egentligen räkna med att få en väckelse av gammaldags karaktär idag? frågar ARNE IMSEN. Det är omöjligt, eftersom vi håller på att rycka undan grunden för väckelse, svarar han. Människans ingrepp i naturen har gjort oss alltför livsfientliga och omänskliga. Hur kan vi t. ex. tala om välkomna och ovälkomna barn. Ett så barbariskt resonemang kan inte gå spårlöst förbi.

Väckelserörelserna idag kämpar en hård kamp för sin existens. Genom en rad faktorer i samhället har deras rekryteringsbas blivit helt underminerad. En av dessa faktorer är t. ex. urbaniseringen, utflyttningen från landsbygden.

Det är inte bara rekryteringsbasen som förändrats utan i samma grad väckelsefolket självt. Man har t. ex. fått en definitivt annan syn på familjen. Visserligen hävdar man fortfarande att man vill slå vakt om familjen, men samtidigt arbetar man omedvetet men metodiskt på att inifrån upplösa den.

Hotet mot familjen kommer inte av något yttre tryck utan genom den nya livssyn väckelsefolket alltmer accepterat. Fördämningarna brast redan i det stadium då man övergav förkunnelsen om återhållsamhet och avhållsamhet. Det blev allt färre barn i familjerna. Orsaken till det var inte Andens frukt utan teknisk skicklighet. Man började bestämma själv om man skulle ha ett eller flera barn.

I tidigare skeden var det stora barnakullar i de troendes hem. Det märktes framför allt i byarna på landsbygden. Då kunde en evangelist komma till en by bestående av bara fem à sex gårdar. I varje gård fanns det dock mängder av barn, ända upp till 10–12 stycken.

Ut ur dessa stora familjer blev så kanske en frälst i första skedet. Denne gick hem och vittnade och hade omedelbart ett missionsfält på tio stycken i hemmet. Det resulterade snart i att det ifrån varje familj kom två, tre stycken, som blev frälsta. Det innebar att det i den lilla byn i ett möte kunde finnas ända upp till 25 nyfrälsta.

Detta var väckelse, sade man då. Då hade man dock en rekryteringsbas, som inte existerar idag. För att nå ett så stort antal personer då, behövdes det tre vittnen i tre hem. För att nå det antalet personer idag behövs det troligtvis det tredubbla.

Låt oss tänka oss hur det skulle gå till idag! Om det blev en frälst i en familj, så går denne ene hem till sina föräldrar och syskon, dvs. om han har något hem eller några syskon och om han överhuvud taget umgås med dem. Sannolikheten talar för att de träffar varandra mycket sporadiskt, och när de träffar varandra har de inga möjligheter att kommunicera. De talar inte samma språk och har inga gemensamma intressen. Det finns egentligen knappast några möjligheter att förmedla evangelium vidare.

Väckelsen påverkade politiken

Väckelserörelserna i äldre tid påverkade bygden i ett mycket påtagligt avseende. När så många blev frälsta kom det omedelbart att bestämma kommunalpolitiken just i sådana avseenden som inriktningen av kristendomsundervisningen i skolorna. Väckelserna utövade ett direkt inflytande. Det var ingen skolstyrelsens ordförande, som vågade ifrågasätta bibelns sanningen bland dessa människor, om han ville sitta kvar. Det var heller inte vilka lärare som helst som fick undervisa i kristendom i en sådan miljö.

Idag har människans ingrepp i naturen omöjliggjort ett liknande inflytande. Människans ingrepp på ett område har gjort henne dubbelt avancerad och omänsklig på intilliggande områden. Tidigare talade vi om den höga barnadödligheten. Det be-

rodde på ibland otillräckliga hygieniska förhållanden, ibland outvecklad teknisk utrustning eller avsaknad av verksam medicin.

Hur är det idag? Ja, barnadödligheten har tvingats tillbaka genom våra tekniska resurser, men vi har fått ett nytt problem. Vi använder idag vår tekniska kunskap till att expediera ungefär 35.000 foster årligen från rätten att utvecklas och leva. Varför?

Ja, vad är det som skiljer gårdagens problem från dagens? Det måste finnas en underliggande orsak till att barnen inte får leva. Tänk att det finns något så barbariskt som resonemanget om välkomna och icke välkomna barn!

Det är definitivt inte sant att påstå att väckelserörelserna idag fortfarande behåller ställningarna. De har successivt slagits tillbaka från den ena positionen till den andra. Vad de har gjort är att de formulerat om sin ideologi och anpassat den till dagens situation. Så har kristnat det som de för länge sedan borde ha tagit avstånd ifrån. Det är omöjligt att vi kan räkna med att få en väckelse av gammaldags karaktär, när vi själva ryckt undan grunden för en sådan väckelse. Vi kan ju inte i våra relationer till de närvarande tingen och i vårt sätt handskas med de resurser Gud har gett oss gå hur långt som helst i regelrätt livsfientlighet och sedan tänka att Gud skall ge oss sin sanktion ovanpå och välsigna oss i galenskaperna.

Den nya synen på barnuppfostran

De problem som uppstått genom barnbegränsningen idag är verkligen inte små. Vi måste fråga oss vad det kommer att innebära för de barn, där man har bestämt att man bara skall ha ett eller två barn för att i stället kunna satsa på materiell standard. Vad kommer detta att innebära för miljön i dessa hem och sedan i samhället?

Det innebär naturligtvis att vi så småningom kommer att få en helt ny syn på t. ex. barnens fostran. I familjer med enbart ett eller två barn får far och mor tydligen sett åtminstone mera tid till förfogande för barnen, men det blir ändå en helt an-

nan fostran. Förr var det så att barnen fostrade varandra. De som kom först till världen fostrade i sin tur de som kom senare.

Nu har det nästan gått dithän att de staccars föräldrarna som har ett eller två barn inte klarar av dem heller. Därför står idag samhället färdigt och skall bilda även en föräldraskola. Det betyder alltså att de som lett oss in i den här katastrofala situationen också skall manifesteras skevheten ytterligare genom att skapa en föräldraskola, som skall föra utvecklingen vidare.

Det finns i vår tid en speciell sak som drivit på utvecklingen och gjort vår situation så svår. Det är den urbanisering som följde i industrialismens spår. Det i sin tur ledde till gruppbildning och specialisering i samhället.

Vi vet att förr var samhället uppbyggt på storfamiljen. Då fanns både farfar och farmor i omedelbar närhet. Om de inte bodde direkt tillsammans, fanns de i alla fall i närmaste hus. Det fanns alltså en helt annan närbild mellan generationerna.

Idag möter vi de äldre på ålderdomshemmen. Familjerna har slagits sönder. De produktiva befinner sig ute i förvärvslivet och barnen på skolor och barndaghem. Det har vuxit upp en ogenomtränglig mur mellan generationerna. De gamla sitter på sina ålderdomshem. De har alla tänkbara bekvämligheter, står under ständig uppsikt och har uppenbarligen den bästa vård, som tänkas kan. I verkligheten sitter de äldre ensamma och utlämnade, därför att det är sällan någon kommer och hälsar på. Avstånden är för stora.

Så klipps alla emotionella band av och människorna hamnar i ett alltmer naturligt förhållande till varandra. Det finns inga medel sedan att lösa alla problem i de medmänniskliga relationerna. Man kan knappast tala med varandra. Allt har blivit så komplicerat.

Så måste man skaffa fram experter, som kan lösa problemen. Man måste ha en expertgrupp för de äldre, en expertgrupp för de produktiva och en för barnen. Man får psykologer och specialister av alla slag. Till slut finns det en hel kår av experter. Vid det laget måste man också ha en expertgrupp för experterna, för de har ju också sina speciella svårigheter. Därmed är hela samhället uppdelat i mängder av kategorier och grupper som inte har någon kontakt med varandra.

Utvecklingen går vidare. Generationerna växer ifrån varandra. Samtidigt som de medmänniskliga kontaktytorna minskas, vidgas människan för demoniska krafter. Det finns bara en lösning till detta problem. Det är återgång till enkla livsformer och -normer. Vi behöver gå tillbaka till storfamiljen och åter bygga upp kärnfamiljen i storfamiljen. Barnen måste ut ur detta elände. Vi måste skapa förutsättningar för närhet mellan generationerna och skapa möjlighet att leva ett liv i överensstämmelse med vår kallelse.

forts. nästa nr

MATS JANSSON är kristen journalist i Karlstad. Om människans rätta plats i tillvaron skriver han här.

Inför Guds ansikte

Du rotlösa, irrande människa, utan fäste och mål i tillvaron! Här har du din rätta plats, och ingen annanstans:

"Sedan fick jag se en stor skara, som ingen kunde räkna, en skara ur alla folkslag och stammar och folk och tungomål, stå inför tronen och inför Lammet (Jesus Kristus), och de var klädda i vita, fotsida kläder och hade palmer i sina händer. Och de ropade med hög röst och sade: 'Frälsningen tillhör vår Gud, honom som sitter på tronen, och Lammet.' ... Dessa är de ... som har tvagit sina kläder och gjort dem vita i Lammets blod. Därför står de inför Guds tron och tjänar honom, dag och natt, i hans tempel." (Upp. 7:9–10, 14–15)

Nu vet jag, att den som inte känner Gud inte alls förstår det här. Jag har själv varit i den situationen och haft samma sätt att tänka — det vanliga sättet att tänka. Det låter så främmande och tråkigt för dig, om jag säger att människans absolut enda uppgift och funktion är att tjäna och tacka och lovsjunga Gud. Men jag vet, att en kväll fick jag uppleva, att just i det ögonblicket var jag *rätt*. Jag stod precis-exakt just där jag var skapad att stå, i fullkomlig, fungerande harmoni med hela skapelsen. Jag fyllde den uppgift som var mitt enda existensberättigande. Precis som en klocka har tillverkats bara för att visa tiden, så hade jag "tillverkats" just för det här. Och det var att stå inför Guds ansikte, med händer, ansikte och hjärta uppåsträckta mot den levande Guden, och ta emot allt som strålade ut från Gud och jubla och tacka — eller stå helt tyst, i ordlös tillbedjan, och bara *känna* hur kontakten fungerade, hur nära Gud var.

Där är människans plats för evigheten — i jublande, tacksam tillbedjan inför Guds ansikte. Och just i det ögonblicket kunde jag känna en fläkt av evigheten. Jag

visste och förstod, att här var det enda man aldrig kunde tröttna på, det enda som kunde fylla en hel evighet med innehåll. Men den här gången fick jag bara uppleva det ett ögonblick. Jag var fortfarande i en begränsad, mänsklig kropp, med fötter som fort tröttnade på att stå, en röst, som bara några sekunder orkade ge uttryck för det jubel hjärtat kände, och armar, som snart värkte av att lyftas mot Gud. Men jag anade hur saligheten skulle kunna växa i evighet, när alla begränsningar en gång var borta.

"Vilken jublande sång inför tronen, när de saliga samlas en gång!"

En spegel är tillverkad bara för att återge bilden av den som speglar sig. Gör den inte det, är den värdelös och kan lika gärna kastas bort. En blomma är skapad för att sträcka sina rötter ner i jorden och suga upp vattnet, och för att sträcka sina blad mot solen och ta emot solljuset. Gör den inte det, dör den. Människa, du har också din bestämda plats och uppgift! Du ska sträcka dig upp mot Gud som blomman mot solen. Du ska bara ta emot, tacka och glädja dig. Och du ska återspegla Guds härlighet.

Men människan sträcker sig inte upp mot Gud. Hon gör som Adam: gömmer sig undan Guds ansikte, till varje pris. Hon bryter sig ur sitt rätta sammanhang och vägrar fylla den plats som är hennes. Och hon blir djupt olycklig, hittar ingen mening i tillvaron, blir rotlös och irrande och måste döva en outhärdlig livsleda med sprit, skvalmusik och en hetsjakt efter tomma nöjen och "tidsfördriv".

Det är detta som är det djupt tragiska — hon kastar sig själv på sophögen genom att vägra vara det enda hon skapats för. Hon vrider sig ut ur fadersfamnen och flyr bort från ljuset inför Guds ansikte, långt in i

forts. sid. 17

Vinträdet

Predikan av Arne Imsen

Text: Joh 15:1—27

Det här kapitlet är en del av Jesu avskedstal. Här talar Jesus egentligen om tre ting. Han talar för det första om vad han är. Och så talar han om vad han gör. Och för det tredje så talar han om hur han blir mottagen.

Jesus visar lärjungarna vad *han* är för att de ska förstå vad *de* är. Han säger: "Jag är det sanna vinträdet." Följaktligen så skiljer han sig ut ifrån allt det övriga.

I bildspråket som han använder, gör han klart för lärjungarna att han är någonting alldeles unikt och speciellt. Och på samma gång gör han klart för samma lärjungar att de som är i honom på ett motsvarande sätt är någonting alldeles speciellt.

Då Jesus talar om vad han är, så gör han det i tre olika betydelser. Han talar om vad han är *inför Fadern*, han talar om vad han är *inför lärjungarna* och han talar om vad han är *inför världen*. I dessa tre olika dimensioner gjorde Jesus klart för lärjungarna att han stod i ett speciellt förhållande till Fadern, till lärjungarna och till världen. Han säger: "*Jag är det sanna vinträdet och min Fader är vingårdsmannen. Var gren i mig som icke bär frukt, den tager han bort, och var och en som bär frukt, den rensar han, för att den skall bära mer frukt.*"

Här är alla förutsättningar uppfyllda för ett gott resultat. "Jag", säger Jesus, "är det sanna vinträdet, och min Fader är vingårdsmannen." Arten är bestämd. Det handlar om Jesus. Vården är också klar. På ingen av de här punkterna kan det uppenbarligen vara någon brist. Trädet är sant och fullkomligt. Vården är den allra bästa. Han vet vad trädet behöver. Ändå ser det inte entydigt ut som det skulle bli

det bästa resultatet. Jesus säger: "*Om någon icke förbliver i mig, så kastas han ut såsom en avbruten gren.*" Det finns alltså möjlighet att bli skild ifrån Jesus.

Hemligheten till fruktbärande liv

Vi ser vidare i det här sammanhanget att Jesus talar om grenar som inte bär frukt. Det är inte en avbruten gren, utan en icke fruktbärande gren det handlar om. "*Var gren i mig som icke bär frukt, den tager han bort, och var och en som bär frukt, den rensar han, för att den skall bära mer frukt.*"

Vad är hemligheten till ett fruktbärande liv? Det är för det första att ha gemenskap med Jesus. Grenen kan ju inte vara skild ifrån stammen och samtidigt bära frukt. Den gren som är skild ifrån stammen kommer så småningom att vissna och dö. Och skriften säger att den bärs ut och bränns upp.

Men man kan uppenbarligen ha livsgemenskap och ha lövverk utan att vara fruktbärande. När vingårdsmannen inspekterar detta sitt speciella träd, så granskar han varje särskild gren. Och när han granskar grenarna, söker han i första hand icke efter lövverket, även om det är prunkande och underbart. Han söker efter frukten.

Hur kan man vara i stammen och i gemenskap med roten, ta utav rotens närande livskraft och få ett lövverk utan att bära frukt? Vad är det som bestämmer om grenen ska bära frukt? Är det någon egenkap hos grenen? Eller är det någonting som grenen, trots att den har gemenskap

med stammen, icke kan tillgodogöra sig av någon speciell orsak?

Vad är det som gör att en gren som har fått en sådan underbart privilegierad plats kan återspegla något av det stammen förmedlar, men helt sakna andra ting? De gröna, prunkande, sköna bladen är ju i sig själva ett under. Men på samma gång som bladet återspeglar något av detta sjudande livsflöde som förmedlas från roten genom stammen, så saknar det vad den granskande och kritiske vingårdsmannen söker.

Beroende av en annan växt

Då vi läser vår svenska bibel, bringas vi tro att vinrankan är ett träd. Men vinrankan är egentligen en klängväxt. Som man ser den, framför allt på vintern, tror man knappast att det över huvud taget kan bli någonting där, då vinrankan är tuktrad och bladen har torkat och ramlat av. Det enda man ser är praktiskt taget ett kors. Vinrankan är beroende av att få växa tillsammans med ytterligare någon växt. Eller klättra uppför en påle. Och då den kommer ungefär en meter ovanför jordytan, så delar den sig, eller böjs. Om det är två stammar, så delas de åt olika håll och förvandlas till ett kraftigt T. Men vingårdsmannen har satt dit ett stöd, och rankan är praktiskt taget fastväxt vid det stödet. Under vintertiden ser man den här delen av pålen som sticker ovanför rankan, med de båda armarna åt var sitt håll. Hela rankan bildar ett kors.

Vingårdsmannen har gått hårt fram med rankan; klippt och beskurit den. Den ser död ut. Den kan inte åstadkomma en

knopp eller ett blad, förrän kraften från roten tränger igenom stammen. Genom den kraften sker en märklig förnyelse, och vinrankan skrudar sig i grönt. Det ser förhoppningsfullt ut. Vingårdsmannen som tidigare har beskurit trädet, kommer för att ånyo inspektera det. Då kan han redan på förhand säga att det finns vissa grenar som aldrig kommer att bära frukt. En vinträds-gren som ska bära frukt måste växa neråt. Varje gren som växer uppåt, är dömd att gå under. Den kan få löv, men aldrig frukt.

Mäktar inte med solens hetta

Den gren som växer uppåt förlorar några av sina väsentliga förutsättningar att tillgodogöra sig näringen som roten och stammen står för. För grenen gäller vissa grundläggande lagar som inte får nonchaleras. Den mäktar inte med solens hetta om den ska bära frukt. Från den gren som växer uppåt, kommer solen, hettan, miljön att beröva något av dess kraft. Och grenen förmår icke tillgodogöra sig alla de resurser som stammen representerar. Vingårdsmannen vet att en sådan gren aldrig kommer att bära frukt.

Men det finns andra grenar som växer neråt. De blir inte större och större. Bildligt talat så blir de mindre och mindre. Och det finns en underbar hemlighet i budskapet som profeten utropade: *"Det är såsom sig bör, att han växer till och att jag förminskas,"* Grenen växer neråt.

Broder och syster! Ska Gud kunna använda dig och mig, så måste vi förbli i Jesus. Men då måste vi också underordna oss de villkor som gäller för grenarna. Det är att böja sig djupt. Då upplever den enskilda grenen hela det övriga grenverkets skydd. Den skyddas av de övriga grenarna och av sitt eget bladverk.

Då du kommer till ett vinträd för att se frukten, blir du förvånad. Är du en ytlig betraktare och väljer att se på avstånd, kommer du inte att se någon frukt, därför att druvklasen växer inte uppåt. Den hänger inte i hängen, den växer inte heller som en kotte. Det är sant att grenen växer neråt, men det är också sant att stora löv täcker druvklasen. Och om inte löven täckte druvklasen, så skulle varje druva torka ut, och bli ett innehållslöst skinn. Vingårdsmannen vet redan vilka grenar som har förutsättning att bära frukt. Han vet också var han ska söka för att hitta frukten. Han bara tittar under de stora bladen. Där hänger klasar som kan väga 9—10 kg.

Frukten är inte till för världen

Min älskade vän, det finns en förutsättning för ett fruktbärande liv. Det är ödmjukhet. Väx, men väx neråt. Bli mindre och mindre! Men det finns också en an-

nan förutsättning. Det är att vi lever det fördolda livet, och inte tror att frukten är någonting man visar upp till höger och vänster för att demonstrera trädets eller grenens kvalitet. Det finns ett hemlighetsfullt, fördolt liv. Frukten är inte till för att världen ska äta av den. Jag tror inte att världen kommer att se någon speciell frukt av den levande församlingen, därför att församlingen är skyddad. Den har vingårdsmannens beskydd. Men den har också trädets beskydd. Den som ska komma i åtnjutande av vingårdens härlighet och frukt, måste vara i närheten av vinträdet och lära sig förstå dess inneboende hemlighet.

Det finns någonting som är fördolt, och som aldrig kommer att uppenbaras i världen. Det är vad Kristus har gjort i vårt hjärta. Vad vi ska bli, det vet vi inte. Men vi vet ändå att vi ska bli honom lika när vi får se honom. Och under tiden som vi är här, upplever vi att det finns en kraft som är verksam i vårt väsen. Likheten som vi ska erfar, denna fullkomliga likhet med honom, kommer inte att bli någon chock eller överraskning. Vi har den redan i vårt väsen, och när han kommer, ska vi mogna. Vi har inte blivit födda på nytt till ett levande hopp för att i första hand passa i världen.

Jesus säger: *"I ären tagna ut ur världen."* Vi är tagna ut med en speciell omsorg, med en speciell avsikt och med en speciell målsättning. Vi är tagna ut ur världen för att förenas med Jesus Kristus; bli ett med honom, växa tillsammans med honom, förmedla detta gudsliv; befruktas och mogna.

Önskar du bli en fruktbärande kristen? Överlämna dig då åt den behandling som är nödvändig! Du kan inte bära frukt av dig själv. Grenarna kan heller inte tukta varandra med någon större framgång. Den ena grenen kan inte beskära den andra. Men det finns en vingårdsman som med stor omsorg och känsla behandlar varje gren individuellt.

Och är det någon gren som är för hård och för oböjd och växer uppåt, så kommer det att visa sig. Låt grenen stå ytterligare någon period! Även om bladen växer ut och du ser dess grönska, så har grenen förlorat sina förutsättningar att bli en fruktbärande gren genom att växa åt ett annat håll än vingårdsmannen tänkte. Därför kommer han med sin kniv och skär av den. Och lägg märke till att han skär av den fastän den lever. *"Den kastas ut såsom en torr gren"*.

Bli en fruktbärande kristen! Vägen till detta är att växa neråt. Ödmjuka dig under Hans väldiga hand. *"Underordnen eder varandra för Jesu Kristi skull!"* Uppfatta de andra som någonting förmer än dig själv. *"Söken överträffa varandra i inbördes hedersbevisning."* Väx, men väx neråt. När skördedagen kommer, så står frukten färdig till vingårdsmannens stora lycka och glädje. Han känner igen sig själv i frukten.

Min älskade vän, Gud vill se Jesus i oss. Måtte det ske!

Bibelstudiekassetter med Arne Imsen:

... Hus- och lokalförsamling i funktion KB 50518

Staten som Gud

... Del I KB 51104
 ... Del II KB 51107
 ... Del III KB 51111a
 ... Del IV KB 51113a
 ... Allting gemensamt KB 40709

Sänd mot postförskott de kassetter som noterats ovan till: (Banden kostar 15:— st)

Namn

Bostad:

Postadr:

MRM/Kassett, Box 344,
 101 24 Stockholm

Den lilla hjorden — en revolution före kulturrevolutionen.

□□□ Watchman Nee var under de sista ödesmättade årtiondena före kulturrevolutionen i Kina kanske den mest tongivande andlige ledaren i en väckelserörelse i Kina

som kallade sig "den lilla hjorden". Det fanns ett trettiofem församlingar; både inom och utom Kinas gränser. Förkunnelsen var mycket kristocentrisk. Att likbildas med

Kristus och vittna om hans frälsande kraft var alltid det primära. Så här skriver Kinneer om denna rörelse i sin biografi om Watchman Nee: "Rörelsens kraft låg i dess anhängares styrka. Män och kvinnor kom med av fri vilja utan att lockas av någon vinning, sådan som till exempel erbjöds missionella undervisningssystem. Som Watchman förklarade såg kineserna, vad det tog längre tid för missionärerna att komma underfund med att de helt skilt från de utländska missionsmönstren måste undvika att i församlingar privilegiera dem som bör-

SÄLJ

Att följa Gud fordrar hela varelsen. Det är omöjligt för någon att följa Jesus om han inte säljer allt han har. Om hela församlingen går denna väg, så behöver den ej frukta för att ha för många överhetspersoner.

Så undervisade WATCHMAN NEE sina många medarbetare. Budskapet är radikalt och klart evangeliskt. Hade de kristna församlingarna i väst praktiserat denna kristendom, skulle världen för länge sedan varit evangeliserad. Då hade världens regeringar även haft ett föredöme att följa i sina försök att lösa de sociala problemen.

För att hjälpa unga troende in på denna väg, att sälja allt, måste församlingen själv leva i det tillståndet. Det skulle bli mycket svårt för unga människor att bli uppmanade vandra en väg, men bli anvisade en annan. Om inte församlingen är en helgad församling, har hon ingen rätt att tala om helgelse. Om hon inte är avskild från världen, är hon ej berättigad att tala om dop eller avskildhet. Om inte bröderna säljer allt och följer Herren, vad gott gagnar det då till att undervisa de unga troende om att sälja allt? Guds barn

bör leva på det sätt, genom vilket de önskar hjälpa andra. Även om inte församlingen intar en sådan ställning så utesluter inte det möjligheten att några av Guds speciellt utvalda själar ändå kan gå denna väg. Det kommer visserligen betyda, att det blir omöjligt för majoriteten att vara med. Om de flesta bröderna hade varit helt överlämnade åt Gud, skulle det vara lättare för nykomlingarna att göra likadant. Men om inte vi överlämnar allt, hur kan vi då kräva av nybörjarna att de ska lägga allt på altaret?

Om detta att sälja allt ska kunna genomföras, måste den lokala församlingen själv vara stark i detta avseende.

Lektionen om den unga överhetspersonen

Låt oss börja med exemplet om den unga överhetspersonen i Luk. 18. Han var en man med gott uppförande och var ingen ond människa inför Gud. Han hade hållit alla bud och hade visat behörig aktning för Jesus genom att kalla honom för god mästare. Att möta en sådan person var ovanligt, därför betraktade Jesus honom som ganska dyrbar. Herren satte emellertid upp ett krav. Om någon önskar tjäna honom, måste han vara fullkomlig. Observera vad Herren sade: "Vill du vara fullkomlig..." "Ett återstår dig ännu..." Matt 19:21, Luk. 18:22. Med andra ord, Herren vill att de som följer honom ska följa honom fullkomligt, och inte lida brist i något. Man kan ej följa Gud om man har löst 99 av sina problem men

ändå har ett problem olöst. Att följa Gud fordrar hela varelsen. Det måste bli allt eller inget.

Denne unge överhetsperson hade verkligen hållit buden alltsedan sin ungdom. Han fruktade Gud av vana. Ändå var det något som fattades honom. Han behövde sälja all sin egendom och dela ut avkastningen till de fattiga; sedan skulle vägen vara klar för honom att följa Jesus.

Med att följa Herren menas att sälja allt

Har du insett att det är omöjligt för någon att följa Jesus om han inte säljer allt han har? Detta stränga krav måste bli klart förstått. Enligt Bibelns urkund, gick den unge överhetspersonen bedrövd iväg, ty han var en man med stora rikedomar. Han hade kommit Herren så nära och även sett så klart, men ändå behöll han sin bedrövelse i och med det att han beslöt att behålla sin rikedom. "Ty penningbegäret... tillskyndar sig själv många kval." I Tim. 6:10. Människan kan kanske lagra rikedomar men hon kan ej lagra glädje. Alleftersom rikedomar hopar sig, hopar sig bekymmer. I samlandet av rikedom, så samlar de bedrövelse och problem. Detta var en ung man som behöll sin rikedom men var oförmögen att följa Jesus. Om det är rikedom du vill ha, då behöver du inte tänka på att följa Jesus. Att behålla rikedom betyder att du också behåller din bedrövelse, ty rikedom och bedrövelse hör alltid samman.

jat som missionens medhjälpare och som, trots att många av dem var utgivna för Gud, likväl visade en särskild uppskattning av de kulturella och intellektuella kineserna.

De var starkt anti-kyrkliga och anklagade olika kyrkor i Kina för att vara utländska skapelser. De fördömde samfundsbildande men insåg inte, att deras sätt att bilda grupper vid sidan av kyrkorna var början till ett nytt samfund."

Helt naturligt blev Watchman Nee ganska impopulär i etablerade kretsar.

I mitten av 40-talet började grupper av

troende flytta ut och slå sig ned som självförsörjande i områden man ämnade missionera. Man stödde sig på Apostlagärningarna. En grupp på 40 familjer drog norrut mot Manchuriet, en annan grupp på 70 familjer drog västerut.

1948, året innan det kommunistiska maktövertagandet, höll Watchman Nee denna predikan och en rad andra i samma ton. En explosiv väckelse bröt ut. Slogan som "Överlämna åt Gud" var tongivande, och en helt ny överlåtelse åt Gud kunde märkas bland Guds folk, i det att de överlämnade

hela rörelser, tryckerier och fabriker, penninggåvor och gåvor in natura åt församlingen. "Ett sådant uppgivande av allt vad rikedom heter hade man aldrig förr sett prov på i Kina. Det var en upprepning av egendomsgemenskapen i den första församlingen", skriver Kinnear i Orubblig tro.

Watchman Nee fick anvisa vägen för Guds folk i Kina. De som avstod från rikedomarna och frigjorde sig från världens makter innan kraschen kom, var förberedda, och kunde snabbt gå under jorden och fortsätta fungera som kristna.

ALLT

Av den kinesiske förkunnaren WATCHMAN NEE

Ur boken "A living Sacrifice"
Översättning från eng. av Eivor Palmgren

Den som lämnar sin rikedom är en lycklig man, medan den som är motvillig att göra sig av med den, är en olycklig person. Detta påstående är alltid riktigt. De som är glupska efter materiella saker begravs i sorg. Må de nyfrälsta kristna sälja lycka genom att lägga åt sidan allt och följa Jesus.

När Herren sett den unga överhetspersonen gå bort bedrövad, tillade han: "Huru svårt är det icke för dem som hava penningar att komma in i Guds Rike". Frågan löd först: "Vad skall jag göra för att få evigt liv till arvedel? Nu står det i relation till frågan om att komma in i Guds Rike. I samband med detta ställer Petrus frågan vem kan då bli frälst? Det är tre angelägenheter som hör samman: att bli frälst, att få evigt liv och att komma in i Guds Rike. Om du önskar få evigt liv måste du försaka allt du har, annars kommer du att bli förhindrad. Kom ihåg att det för en rik man (den som har sin förtröstan till sina rikedomar) finns det ingen väg in i Guds Rike. Herren skulle verkligen frälsa en sådan om han bad om det. Men när han blir frälst kommer han att avstå från alltsammans. Detta betyder inte att han blev frälst genom att han försakar sin rikedom. Det helt enkelt fastställer att om han en gång blir frälst, så vill han naturligtvis överge allt. Lika omöjligt som det är för en kamel att komma genom ett nålsöga, lika omöjligt är det för en rik man att komma in i Guds Rike. Vi kristna är alla som kameler,

forts nästa sida

Frälsningens dag:

— Herre, hälften av mina ägodelar
giver jag nu åt de fattiga, och om jag
utkrävt för mycket av någon, giver jag
fyra dubbelt igen.

som stora eller små kameler men vi är hur
som helst kameler.

När Petrus hörde dessa ord blev han
skrämd och därför invände han: "Vem kan
då bli frälst?". Petrus var trots allt en bi-
bellärare. Han satte det som Jesus sade till
den unge överhetspersonen i samband med
den senare kommentaren (den om kame-
lerna) och drog slutsatsen att en som är rik
kan ej komma in i Guds Rike, och att endast
de som sålt allt kan få evigt liv. Denna un-
dervisning kändes inte lätt för Petrus. Ifall
evigt liv gives på arbete och ej genom tro
och om den rike måste sälja allt innan han
kan komma in i Guds Rike: Vem kan då bli
frälst? Vem är redo att först sälja allt och se-
dan ta emot evigt liv? Vem är redo att göra
sig själv fattig innan han är frälst?

Det verkliga problemet

Herren Jesus svarade med en mening och i
den ligger stöttestenen. Låt oss hålla på detta
ord: "Det som är omöjligt för människor är
möjligt för Gud." Det är alldeles klart att en
sådan sak som att överge allt, för att komma
in i Guds Rike, är otroligt för denna värld.
Herren erkänner detta som en mänsklig
omöjlighet. Det var inte överhetspersonens
oförmåga att sälja allt, som var fel, utan snar-
are hans sorgliga avlägsnande. Gud vet att
det är omöjligt för människan att sälja allt
och ge ut allt till de fattiga. Men när den
unge mannen sorgset gick bort, så syns han
ha dragit den slutsatsen att detta också var
omöjligt för Gud. Naturligtvis är det fel av
mig att inte försaka allt, men känner ej Her-
ren till allt detta? Därför förkunnar Herren:
det som är omöjligt för människor är möjligt
för Gud. Hur kan någon få en kamel genom
ett nålsöga? Omöjligt. Liknelsevis, alla män-
niskor på denna jord älskar välstånd och att
begära av dem att sälja allt, är att begära det
omöjliga. Men går jag bort med bedrövelse,
då gör jag verkligen fel, för då har jag be-
gränsat Guds makt.

Den unge överhetspersonen kunde ej

överge allt, men Gud kan göra det. Med an-
dra ord, Herren var villig att ge den unge
mannen nåd, om han bara hade ropat:
"Herre, jag kan ej överge mitt välstånd, men
ge mig nåd. Det som är omöjligt för mig är
möjligt för Dig. Sätt mig i stånd att göra det
jag är oförmögen till, Herre, jag sitter för
mycket fast i mina rikedomar för att kunna
lämna dem och dela ut dem till de fattiga,
för att sedan komma och följa Dig. Men Du
kan göra mig till det Du vill att jag ska va-
ra."

Misstaget han gjorde var att han inte bad,
frågade och trodde. Han skulle ej ha gått be-
drövad bort. Människans misslyckande be-
ror inte på hennes svaghet, utan i det att hon
inte accepterar Guds kraft. Det beror inte på
hans oförmåga, utan i det att ej tillåta Gud
att istandsätta honom. Han kan ej göra det,
men varför inte låta Gud frigöra honom?
Det är vad Herren betonar här. Det som är
omöjligt för människor är möjligt för Gud.

Vår Herre ville bevisa för den unge över-
hetspersonen vad Gud kan göra, men istället
gick han bort med den slutsatsen att det var
omöjligt för honom.

Låt oss därför inse att det alltid finns en
framkomlig väg för oss. Om vi gärna försä-
kar allt, såsom Petrus gjorde, då borde vi
tacka Gud för det. Men om vi känner tve-
kan, som den unge överhetspersonen gjorde,
så finns det ändå en väg öppen för oss. Vi be-
höver bara böja våra huvuden och säga till
Herren: "Jag kan inte", och han kommer att
göra det för oss.

En kristen måste vara fullkomlig

Efter att ha hört vad Herren sade, frågade
Petrus: "Se, vi hava övergivit allt som var
vårt och hava följt dig", som om han skulle
säga, "Vad kommer att hända med oss nu?"
Herrens svar visar att det är gott att lämna
allt. Han sade: Ingen som för Guds Rikes
skull har övergivit hus, eller hustru eller brö-
der eller barn, ingen sådan finnes som icke
skall få mångfaldigt igen redan här i tiden

**Bibelns lära om den kristnes förhåll-
unga människor, på en väg bort från
att äga: bil, villa, m. m. Helst skull**

och i den tillkommande tidsåldern evigt liv.

Han önskar verkligen att vi ska följa
honom och försaka allt för Hans skull och
för budskapets skull. Detta understryker
utan tvivel den absoluta nödvändigheten för
en kristen att försaka allt och följa Herren.

De unga troende måste få kunskap om att
så länge de ej försakar allt kan de ej följa Je-
sus. Vi har ett bra exempel på detta bland de
tolv apostlarna. Gärna och omedelbart läm-
nade de sina båtar och allt, och följde Jesus
när han kallade dem. De försakade utan att
tveka. Må vi tacka Gud för de nya troende
som gör som dem. Även om några liksom
den unge överhetspersonen, känner tvekan
inför att sälja allt, så finns det ändå en väg att
följa Jesus. För människor är det omöjligt,
men för Gud är allt möjligt.

Låt oss komma ihåg: av de tretton som
blev kallade, följde elva ivrigt, en låtsades
följa och en tvekade. Den som låtsades var
Judas och han som tvekade var den unge
överhetspersonen. Men tro inte att det en-
dast kommer att bli en sann Jesu efterföljare
bland dessa som svarar, när Herrens ord
proklamerar. Nej, Bibeln lär oss att det var
endast en som var rädd att följa. Om hela
församlingen går denna väg, så behöver den
ej frukta för att ha för många unga överhets-
personer. Sådana människor finns men på-
träffas sällan. Bland de tretton fanns elva
helt fullkomliga.

Lektionen om Sackeus

Sackeus var jude, men arbetade för den ro-
merska regeringen. Från judarnas stånd-

I de materiella tingen står oförändrat fast. Församlingen måste visa, i synnerhet ri och överkonsumtion. Vi får lämna alla drömmar om sådant som anses normalt också bojkotta varuhusen — den moderna tidens avgudatempel.

punkt var han en förrädare, därför att han samarbetade med det Romerska Kejsarväldet. Han hjälpte Romerska Imperiet att insamla skatter från sitt eget folk. Han var dessutom en syndare. Han hade inte en sådan god karaktär som den unge överhetspersonen. Han som hållit alla bud alltsedan sin ungdom. Liksom andra skatteinsamlare var han girig och utpressade så mycket han kunde. Han var säkert välförtjänad sitt dåliga rykte. Men trots allt detta passerade Herren Jesus förbi. Hans makt att dra till sig människor är stor. "Ingen kan komma till mig om icke Fadern som har sänt mig, drager honom." (Joh. 6:44) Så denna skatteinsamlare blev dragen av Gud till Hans son. På grund av sin kortväxthet, klättrade Sackeus upp i ett träd för att kunna se Jesus. Herren såg på honom men höll ingen predikan för honom. Han sade inte: "Du måste bättra dig och bekänna dina synder", inte heller förebrädde han honom för ocker och girighet. Han krävde inte heller att han skulle sälja allt, ge åt de fattiga och följa Honom. Ingen predikan hölls, endast några enkla ord sades: "Sackeus, skynda dig ned ty idag måste jag gästa i ditt hus." Inte ett ord om pånyttfödelsen (Joh. 3), om det levande vatten (Joh. 4), om ljuset (Joh. 8) eller om vete-kornet (Joh. 12). Han varken predikade eller förmanade. Det blev endast en personlig kontakt, ett privat möte. Ett hjärta som längtade efter Herren möttes och utvaldes av Herren. Sackeus kände inte till något om någons doktrin.

Människorna som vid den tiden stod runt

omkring, började knota. De tyckte det var högst opassande av Jesus från Nasaret att gå in till en sådan syndare som Sackeus. Alla kände de Sackeus och vad han var för människa. Så snart de hörde vad Herren sa, kände de sig sårade. Observera vad som betonas här. Herren predikade inte en lära utan sade helt enkelt: "Jag måste gästa ditt hus."

Älskar pengar

De enkla orden var tillräckliga. Han hade inte ens hunnit komma till Sackeus hus, han bara föreslog att Han skulle komma. Men det var nog, därför att varthelst Herren är där försvinner kärleken till pengarna. När Han kommer är alla dessa problem lösta. Hans önskan att gå till Sackeus' hus var så stark att det var som om han redan var där. Bara detta enkla påstående: "Jag måste gästa ditt hus", gjorde Sackeus bankrutt, för han stod och tillkännagav: "Herre, hälften av mina ägodelar giver jag nu åt de fattiga, och om jag utkrävt för mycket av någon, så giver jag fyrdubbelt igen".

Den unge överhetspersonen blev förmanad av Herren, men han lydde inte. Sackeus blev inte ens övertalad och ändå fullgjorde han helt Herrens önskan. Båda var rika och man brukar ju säga: att ju äldre en person är ju mer älskar han pengar. Men här var det den äldre mannen som lämnade sina pengar. Den unge överhetspersonen representerar "omöjligt för människor", medan Sackeus representerar "möjligt för Gud". Att sälja

allt och följa Herren är inte ett litet företag. Det är ej lätt att göra, för vem är villig att försaka sitt välstånd. Ingen skulle dela sin egendom utan vidare om det inte var för att han blivit tokig. Men berättelsen om Sackeus visar oss, att det som är omöjligt för människan är möjligt för Gud. Sackeus gjorde det Herren önskade, utan att ha hört eller accepterat någon lära. Detta illustrerar hur lätt det kan göras.

En kamel kommer in genom nålsögat

När Gud arbetar, kommer kamelen in genom nålsögat. I Luk 18 cirklar en kamel runt nålsögat med tvekan, och kan ej komma igenom, men i kap 19, den kamelen passerar snabbt genom nålsögat. Kapitel 18 talar om för oss att det är omöjligt för människor, kapitel 19 visar oss att allt är möjligt för Gud. Inför världen är det dårskap att sälja allt, men för dem som söker Herren kan det göras snabbt.

Hur kunde Sackeus göra detta? Jo, för det första var han en Abrahams Son, och för det andra, hade frälsning vederfarits hans hus denna dag. Han gjorde det inte för att han själv kunde, inte heller för att han hade ropat och bedit och mediterat i sitt hjärta om allt som Jesus hade sagt, och slutligen med gnisslande tänder givit upp. Han överlämnade inte en bit idag, och en i morgon, tills han var tvungen att lämna allt. Han gjorde det inte p g a beslutsamhet eller av hänsynstagande.

Men hur kunde han då upplösa sitt hus på ett sådant sätt? Hade han inte samlat i decennier, trotsat många faror och fallit i dåligt rykte p g a att bygga upp sitt hus? Men nu förstörde han frivilligt allt — därför att frälsning vederfarits hans hus. Han frälste inte sig själv: Det var Jesus som frälste honom.

När frälsningen kommer till ett hus, då kommer också Herrens kraft till det. Läs båda bibelställena i vilka Sackeus omnämns: "Idag måste jag gästa i ditt hus", och "idag har frälsning vederfarits detta hus". Det är helt tydligt att Herren är frälsningen. När Jesus kommer till vårt hus, då kommer frälsningen till oss. Då Herren kommer, kommer också frälsning och kraft. "Ty människosonen har kommit för att uppsöka och frälsa det som var förlorat." (Luk. 19:10) Detta är en känd vers för kristenheten. Människosonen kom för att göra en sak, för att söka dessa som var förlorade i rikedomar. Alla som älskar pengar är förlorade personer. Herren söker idag sådana som är förlorade. Han fann Sackeus och Han fann också oss. Förut var vi förlorade, men nu har Herren funnit oss. Därför kan även våra problem bli lösta. Pengarna kommer att förlora sin makt över oss.

Guds väg idag

Observera kapitlen 18 och 19 i Lukas: i det förra befallde Herren den unge överhetspersonen att sälja allt, men han gick sorgset

forts. sid. 18

MARANATA

budskapet – visionen – namnet

Alf Ivar Jonsson från Gimåfors i Medelpad verkar som kolportör och har under årens lopp spridit mängder med evangelium främst då i Norrland.

Dock, Guds fasta grundval förbliver bestående och har ett insegel med dessa ord: "Herren känner de sina", och: "Var och en som åkallar Herrens namn, han vände sig bort ifrån orättfärdighet."

Men i ett stort hus finns kärlek icke allenast av guld och silver, utan också av trä och lera; och somliga äro till hedersamt bruk, andra till mindre hedersamt.

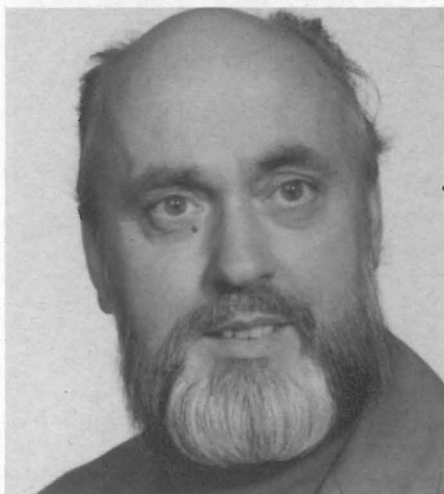
Om nu någon håller sig ren och obesmittad av sådant folk, då bliver han ett kärle till hedersamt bruk, helgat, gagneligt för sin herre, tjänligt till allt vad gott är.

2 Tim 2:19—21

Alltså: "Gån ut ifrån dem och skiljen eder ifrån dem, säger Herren; kommen icke vid det orent är. Då skall jag taga emot eder och vara en Fader för eder; och I skolen vara mina söner och döttrar, säger Herren, den Allsmäktige."

2 Kor 6:17—18

Vi har fått olika gåvor och tjänster, som utvecklas och förmeras, när vi är villiga att följa Jesus Guds Lamm och när vi är överlätna och är villiga att ledas av Anden. Men det finnes också människor, som ropar "kom med oss" och som sedan har en speciell förmåga att neutralisera och förkväva all radikal hållning efter mönsterbilden. Vi skall lägga märke till dem, därför

att de beblandar människotankar med religiösa traditioner och rundar bort all skärpa som Ordet ger.

Finare namn

Du som har Anden — du känner igen dem. I stället för en skärpt synförmåga blir det olustkänslor. Tröttheten och "sömnaktigheten" kommer smygande över dig och du är snart ett byte för satan.

Att maranatabudskapet idag i många s. k. fria grupper är avtrubbat och stympat beror på det sedan länge (flera år) pågående försöken att värva proselyter från andra fåraflockar. Inte att undra på att dessa nu skäms över namnet Maranata och byter till finare namn. Har man förlorat budskapet — visionen — så förlorar man också namnet. Jag skulle vilja säga fy skäms du maranata-sköka, som har övergivit Herrens raka vägar.

Varför förlorade man både visionen och kraften? Det började ju så bra. Det var

leken som ville ta överhanden. Profetordet fick stå tillbaka och de smorda auktoriteterna nergjordes. Man ville ha frihet. Men vilken frihet? Ta bort något ifrån Guds ord och du förlorar något av friheten. Mera ljus, mer klarhet, mer Guds ord, mer frihet!

Apostoliska tider

Idag har maranatabudskapet ett berättigande mer än någonsin. Det är väckelse i Maranata. Vi behöver inte be om lov att följa Jesus hela vägen, men vi ska se till att budskapet förkroppsligas på så vis att vi är ett med Ordet och känner Hans vilja. Jag upplever en organisk enhet med det helgade och renade maranatafolket, det som vikt sitt liv till tjänst för Jesus och längtar efter fullkomning.

Gud ska hjälpa oss att som Hans budskap i tiden bära varandras bördor och att i gemenskapen dela allt både de ljuvliga och de svåra. I den fulla profetiska Andens ljus ska alla falska tungors gissel stävas och tyglas. Apostoliska tider stundar med ännu större makt ifrån den Ande som uppväckte Herren Jesus ifrån de döda. Gud är en Gud för levande och icke för döda!

I anden ser jag hur de himmelska bordet är dukade — i kilometerstora salar — och hur man smyckar därhemma för bruden! Där ska finnas människor som knappast denna världen ville hysa, men som nu förhärskade och fullkomnade intar de förnämsta platserna. Jesus skall ge dem makt över hedningarna — både här i tiden och i den tillkommande.

Stå upp ifrån de döda och bliv också du ett kärle till hedersamt bruk!

Alf-Ivar Jonsson

PROVPRENUMERERA

**på Midnattsropet
5 nr för 5 kr**

Midnattsropet, Box 1236, 161 12 Bromma

Jag utnyttjar ert specialerbjudande och prenumererar på 5 nr för 5 kr. (Betalar när inb.-kortet kommer.)

Namn
Bostad
Postnr, adr.
Tel. /

Alla har syndat

ALLA MÄNNISKOR HAR SYNDAT...

Det är bibeln som säger så. Ingen kan komma ifrån detta, även om man vid en ytlig jämförelse kan tycka att några är bättre, eller har lyckats bättre än andra människor. Fakta står kvar. *Alla har syndat*... Synden finns redan i vår natur, det är inte något som vi gör eller säger, utan den är ett med vårt väsen.

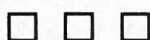

Det finns dock en utväg ifrån allt som synden åstadkommit i oss och runt omkring oss. Men bara EN väg för att uppleva befrielse: JESUS GUDS SONS BLOD RENAR FRÅN ALL SYND. Du kan bli försonad med Gud genom Jesus Kristus. Människan är ju skapad till Guds avbild och söker därför efter Gud, även om hon inte alla gånger förstår sin oro eller sin längtan efter gemenskap med Gud.

Det är ingen lära som du måste omfatta, det handlar helt enkelt om att BLI FÖDD PÅ NYTT. I Johannes evangelium kap. 3 talar Jesus om att bli född på nytt. Han visar vägen för Nikodemus som ju var en lärd man väl bekant med Skriften. Han förstod också att Jesus var sänd av Gud:

— Rabbi, vi veta att det är från Gud du har kommit såsom lärare; ty ingen

kan göra sådana tecken, som du gör, om icke Gud är med honom. (Joh. 3:2)

Du måste födas på nytt, sa Jesus till honom. Nikodemus förstod det inte. Hur skulle allt som varit och som satt spår i personligheten; alla intryck och minnen, hur skulle det bara kunna plånas ut som om det aldrig funnits där och allt skulle bli som att börja om igen.

— Så har han ock gjort eder levande, eder som voren döda genom de överträdelse i vilka I förut vandraden efter denna världs och tidsålders sätt, i det I följden fursten över luftens härsmakt, över den andemakt som nu är verksam i de ohörsamma.

— Bland dessa voro förut också vi alesammans, där vi vandrade i vårt köttets begärelse och gjorde vad köttet och sinnet ville; och vi voro genom vår natur hemfallna åt vredesdomen, vi likasom de andra.

— Men Gud, som är rik på barmhärtighet, har för den stora kärleks skull, varmed han har älskat oss, gjort oss levande med Kristus, oss som voro döda genom våra synder. Av nåd ären I frälsda.

— Ja, han har uppväckt oss med honom och satt oss med honom i den himmelska världen, i Kristus Jesus, för att i de kommande tidsåldrarna bevisa sin

nåds översvinnliga rikedom genom godhet mot oss i Kristus Jesus.

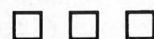
— Ty av nåden ären I frälsta, genom tro — och det icke av eder själva, Guds gåva är det — icke av gärningar, för att ingen skall berömma sig (Ef. 2:1—9).

Jesus har segrat över allt det onda och därför har vi möjligheter att bli bevarade.

— Ty om du med din mun bekänner Jesus vara Herre och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, då bliver du frälst.

— Ty genom hjärtats tro bliver man rättfärdig och genom munnens bekännelse bliver man frälst.

— Skriften säger ju: "Ingen som tror på honom skall komma på skam." (Rom. 10:9—11).

Det är vad bibeln säger om hur man skall bli frälst. Ytterligare.

— Jag har kommit för att uppsöka och frälsa det som var förlorat.

Det var Jesus som sa de orden och om det är din situation kan du bli frälst. Vad du är förlorad i har mindre betydelse, därför att Jesus är mäktig att frälsa alla som vänder sig honom av ett uppriktigt hjärta.

TY VAR OCH EN SOM ÅKALLAR HERRENS NAMN, HAN SKALL VARD A FRÄLST.

ULLA NÄSHOLM

VÄCKELSEKRISTEN FRONT

Utkommer var tredje vecka.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jillker, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen.

Prenumerationspriset är: Helår 45:—, Halvår 23:—, Kvartal 12:—. Lösnummer 2:50. Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang". D. v. s. pren. gäller tills uppsägning sker.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag: vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

MIDNATTSROPET
Box 344, 101 24 Stockholm
Tel. 08/23 52 30
Postgiro: 57 16 20-4

MARANATAFÖRSAMLINGEN
Box 344, 101 24 Stockholm
Tel. 08/23 52 30
Postgiro 44 10 05-6

JOHANNELUND, församlingshem
Missionsvägen 24, Bromma
Postadress: Box 1236
161 12 Bromma
Tel 08/80 38 89

GAMLA BRO, servering, vandrarhem
KLARA TONER, bok- och musikaffär
Gamla Brogatan 27, Stockholm
Postadress: Box 344
101 24 Stockholm
Tel. (växel) 08/23 52 30
Ett ord på vägen...
Tel. 08/20 92 96
(automatisk tele-svarare)
Tryckeri: AB Grafiska Gruppen
Stockholm 1976

Herren har hört sitt folk

Frälsningen

Bo Melin är en ung man som upplever dramatiken i vår värld lika realistiskt som andra unga människor gör. Men han har sökt och funnit att lösningen på problemen finns tecknat i Guds ord och där själva emancipationen beskrivs som ett mänskligt uppror mot Herren själv.

— Men det är ett tidstecken, skriver Bo, och därav kan vi dra slutsatsen att frälsningen är nära.

Herren gör alls intet utan att hava uppenbarat sitt råd för sina tjänare profeterna... Så lyder orden i profeten Amos bok, (Am. 3:7.) Förr i tiden framställde Gud profetiska utsagor muntligen, genom de utvalda profeterna... Dessa fick dock i uppdrag att skriva ner de givna uppenbarelserna, för att vi som har tidens ände in på oss skall kunna lokalisera oss... (se: Hab. 2:2—3. Upp. 1:10, 11. Rom. 15:4.) Denna samling av skriven uppenbarelse utgör så en del av vår Bibel. Vi skall här se vad det profetiska ordet har att säga om den häpnadsväckande händelseutvecklingen i världen idag...

Vad mänskligheten ser i dagens värld har aldrig tidigare bevitnats... Det är sant att vi idag har en massmediaapparat som tidigare saknats. TV, radio och press spottar ut nyheter, det förändrar dock inte situationen. Vi är ohjälpligt ställda inför det faktum att världen står inför ett totalt sammanbrott. Statistiska undersökningar har gjorts i syfte att kartlägga ungdomens framtidssyn. Dessa har visat att ungdomen i det hela taget helt har tappat tron på framtiden. Framtids-tro idag är inget annat än "skrock". Det går inte längre att blunda för världens situation. Många forskare inom miljö och livsmedels-området tar sina liv i fruktan för det som skall övergå världen, ja inte bara forskande människor, utan över huvud taget växer självmordstatistiken i en sådan takt att socialstyrelsen inte vågar visa den för allmänt beskådande.

Detta är ett av de många tidstecken som är

ner-tecknade i Bibeln (Luk. 21:26): Människors fruktan och ångest, för vad som skall övergå världen. Förutom världskrig, pest-sjukdomar, jordbävningar och laglöshet, som vi läser om i Matt. 24:e kapitel, har vi många andra tidstecken att ge akt på. Det gäller inte minst utvecklingen i den politiska och religiösa världen, så också de drastiska väderleksförändringar vi bevittnar. Detta är ting som står utanför "världsmänniskans" medvetande, nämligen att dessa händelser finns nerskrivna i Bibeln.

Politiska tecken

Vad beträffar tecknen i den politiska världen så har vi att ge akt på folkresningen inom de arbetande folkgrupperna, strejker och uppror. Vi har kvinnans kamp för jämlikhet, krav på ett rättvisare samhälle, och en rättvisare fördelning av jord, och naturtillgångar... Det är alltså fråga om omvälvningar i folkhavet.

Om kvinnans självständighetssträvanden, som en världsomfattande konferens nyligen diskuterat i Mexiko, kan vi läsa i Jes. 3:27 följande: "på den tiden skall sju kvinnor fatta i en och samma man och säga: vi vill själva kläda oss och föda oss, låt oss allenast få bära ditt namn och tag så bort vår smälek". Man kan tycka att det finns viktigare problem att ägna sig åt idag. Dock är det så att den skrivna profetian måste uppfyllas...

Om de arbetande folkets förtryck kan vi

läsa i aposteln Jakobs brev följande: "se den lön ni har förhållit arbetarna som har avbär-gat edra åkrar, den ropar över er, och skör-demännens rop har kommit fram till Herren Sebaots öron". Om de förtryckande stormännen fortsätter aposteln i orden: "ni har levat i kräslighet på jorden, och gjort eder goda dagar, ni har gött eder i hjärtans lust på eder slaktedag, ni har dömt den rättfärdige skyldig och har dräpt honom, han står eder icke emot." (Jak. 5:4—6.)

Han står eder icke emot... Det är och har alltid varit ett faktum detta att de arbetande icke har makt att stå emot sina förtryckare. Det hjälper inte att peka på den socialism och kommunistkontrollerade delen av världen för att ta sanningen från aposteln ord... Förtrycket är lika stort där som i de privat-kapitalistiska länderna. Skillnaden är bara de olika förtryckar-formerna...

Rop inför Herren

Om de förtrycktas situation läser vi underbara ord ur psalm, 9:19: "icke för alltid skall den fattige vara förgäten, de betrycktas hopp skall ej varda om intet evinnerligen..." Herren skall själv ge rätt åt de betryckta, det står ej i mänsklig makt. Vi har exempel på det i Israels historia. Detta folk fick som en "förebild till vår tid" arbeta under förtryckets ok i 400 år... (se 1 Mos. 15:13.) Detta i Egypten. Emellertid sände Gud vid tidens slut sin tjänare Moses som genom Herrens makt frälste folket ur förtryckarens hand. De fördes 40 år senare in i det "utlovade landet" (Kanaans land). Bilden är en skugga kastad från vår tid. De arbetande hoparna ropar på befrielse, i likhet med vad Israels barn gjorde. (2 Mos. 6:5, 6.) Herren hörde folket den gången och det gör han även nu som vi läser i Jakobs brev: "deras rop har kommit fram inför Herren Sebaots öron" (Jak. 5:4.) Denna gången sker frälsningen genom "profeten som är lik Mose" (Apg. 3:19—24.) "Jesus Kristus". Denna gången gäller det dock in-

är nära!

te endast de kroppsligt förtryckta, utan de som därtill förtröstar på Gud som befriaren och frälsaren... Förlossningen sker genom Kristi återkomst i härlighet, och han för sitt folk in i löfteslandet, det "himmelska Kanaan" (Hebr. 11:13—16.) Dessa är de som skall besitta jorden, (Matt. 5:5.) Det är denna frälsning som är beredd att uppenbaras i "den yttersta tiden" (1 Petr. 1:5.)

Tecken i naturen

Den rådlöshet hos människorna i vår tid som är orsakad av "stormännens" förtryck och misshandel av naturtillgångarnas fördelning, är ett tecken på Guds folks snara förlossning, (Luk. 21:21:28.) Och det som på de allra senaste åren har börjat visa sig i naturen visar att Herrens dag står alldeles för dörren. Tiden härefter är mycket kort... Jesus säger till läsaren av det profetiska ordet: "den som läser detta han give akt därpå" (Matt. 24:15.)

Vad beträffar rubbningarna i naturen så visar även här Israels historia i "förebilder vad som skall inträffa i den yttersta tiden". Först innan vi betraktar det skall vi dock se vad som skedde i Noas tid, vid syndafloden... Vi har idag ett rikt arkeologiskt och historiskt material vad beträffar "syndafloden", som "de lärda" en gång försökte avfärda som legend. Dessa män har nu fått munnen tillstoppad och är nödgade att erkänna syndafloden som historisk realitet. Inte heller har de lärdes kompromissförsök lyckats, nämligen att söka göra gällande att floden endast omfattade en del av jorden. Den senaste arkeologin avslöjar att världens högsta berg har fosilla lämningar, vilket förutsätter att även detta berg har varit täckt av vatten. Så har Gud åter gjort denna världens visdom till dårskap. (1 Kap. 2:20.)

Det var den tidigare misstron hos de forskande angående syndafloden, som lade grunden och skapade förutsättningen till den moderna evolutionsteorin. Utan syndaflodens faktum kunde geologerna fantisera

obegränsat om jordens och människans ålder. Man talar beklämande nog ännu idag om dessa grundlösa spekulationer, dock icke den stora delen av forskare, ty de stora männen på området inser fåfängligheten i att skapa en trovärdig evolutionsteori. Sådana män som exempelvis professor F.L. Marsh vid Andrews-universitetet i Michigan, vet att Bibeln inte kan motsägas. De vet att floden medförde en atmosfärisk förändring i fråga om klimat och i fråga om geologi en total omvälvning i naturen som gjorde de moderna räknearkumenterna som tex radiokolklockan och kol-14 metoden helt värdelösa i bedömning av tid nedanför 4 300 års strecket, då floden hemsökte jorden. Skriften säger att den dag då floden började bröt de stora djupens källor fram. Den medförde både vulkanutbrott och jordbävningar av världsomfattande vidd (1 Mos. 7:1.) Evolutionsteorin var alltså möjligtvis förlåten på Darwins tid. Med de okunnighetens tider hade Gud kanske fördrag, (Apg. 17:30.) men idag står vi i större upplysning och därmed även i större ansvar inför Gud i dessa frågor.

Efter syndafloden gjorde Gud ett förbund mellan sig och skapelsen. Han satte bågen (regnbågen) i skyn, till ett tecken att en sådan flod icke mer skulle hemsöka jorden, så länge bågen syns. (1 Mos. 9:12—15.) Gud säger: "så länge jorden består, skall härefter sådd och skörd, köld och värme, sommar och vinter, dag och natt aldrig upphöra..."

Så länge jorden består läser vi...

Köld och värme

Då frågar man: hur länge består jorden...? Skriften svarar: till dess födslovändorna för Guds rikes upprättande börjar... (Matt. 24:8... Luk. 21:28.) d v s jorden består i det skick den fick efter floden, med sådd och skörd, köld och värme, sommar och vinter, dag och natt, till den tid då de profetiska tidstecknen börjar visa sig, ty då går denna tidsålder mot sin upplösning. (2 Petr. 3:11.) En frätande förbannelse bör-

jar sin upplösningsprocess... (Jes. 24:3—6.) Tidstecknen kulminerar i en atmosfärisk förändring... Hit hör tecknen i solen, månen och stjärnorna... (Luk. 21:25.) Kulmen består i att ordningen köld, värme, sommar och vinter upphör...

Dessa förändringar i väderleken behöver man inte vara expert för att lägga märke till. De är sedan några år tillbaka ett faktum som har blivit ett allmänt samtalsämne, och för många en tärnande oro... För bara tio år sedan var det regelbundna och stränga vintrar, och de två sista åren har vi inte sett vintern. Och vad sommaren beträffar så förhåller den oss regnet i en sådan utsträckning att skördarna är hotade och därmed livsmedelsförråden. Härtill kommer de "solfläckar", som är ett hot mot mänsklig existens. Solen har en ändrad effekt. Den börjar bränna människorna istället för att som tidigare vara till behag... Den orsakar torkperioder på den ena orten efter den andra. Sådesförråden börjar stå tomma på många håll i världen...

Bud från himmelen

Det sorgliga med detta är att så många människor går i ovisshet om att alltsammans står skrivet i Bibeln, oss till undervisning. (Rom. 15:4.) Det står där som tröstens ord från Herren till sitt folk, medan många uppgiver andan av förskräckelse för det som skall övergå världen. (Luk. 21:26.) Dock gäller orden: "söken och ni skall finna alla människor..." Vi läser hos profeten Joel följande med tanke på de underliga väderlekarna: "fältet ligger förödd, marken ligger sörjande, ty säden är förödd, vinet är borttorkat, oljan är utsinad... (oljekrisen) åkermännen står med skam, vingårdsmännen jämrar sig över vetet och över kornet, ty skörden på marken är förstörd... (Joel. 1:10, 11.) Uppenbarelse-boken talar om samma tillstånd och tillägger att solen slutligen skall bränna människorna. (Upp. 16:8.) Jämf. Jes. 24:6.) Det hela kulminerar i Herrens dag, då både himmel och jord bryter ut i brand. (2 Petr. 3:7, 10.)

Som alla händelser i vår tid är detta förebildat i Israels historia. Vi har ett exempel från profeten Elias tid, då himmelen var tillsluten och inget regn föll under tre år och sex månader. (1 Kon. 17:1... Jak. 5:17, 18.) Ett liknande förhållande rådde då Israels folk återvände från fångenskapen i Babel. (Hagg. 1:10, 11.) Profeten Habakkuk profeterade om en upprepning av detta tillstånd i vår tidsålders sista dagar, i nära anslutning till Herrens dag. (Hab. 3:16—19.) Gud kommer från Teman, den Helige från berget Paran. Sela. (Hab. 3:3.)

Så kan vi som lever i denna sena tid glädja oss över tidens tecken, som är bud från himmelen att Jesus inom en mycket snar framtid uppenbarar sig från himmelen till vår frälsning. Amen, kom Herre Jesus. (Upp. 22:20.)

Bo Melin

salt & sanning

Syna er i sömmarna

Guds frid!

Ni måste ha sparat ur totalt på er tidning med Arne Imsen. Har ni inget annat att komma med än kritik mot andra samfund och då särskilt mot pingströrelsen. Jag måste sätta mig ner och skratta ett tag. Har beskådat er tidning i några år nu och det ni för fram i kritik är bara att beklaga. Har fått tag på nr 4 av i år där det finns en artikel om Lennart Nilsson som vägrat döda och därför var tvungen att sitta i buren. Han råkade komma till

Lärbro någon dag. (Jag befinner mig i likadan situation och är här på Lärbro som fånge nr 87.) Det var en av de få artiklar som var bra. Mycket av det återstående materialet är behandling av FKR-mötet-76. Har ni inget annat att komma med än det illa med er tidning förr eller senare. Ni "har" sparat ur alldeles.

Jag var evangelist på en plats i Småland 1972 och fick ett hastigt besök av två maranataevangelister. Har aldrig trott att de kunde vara så nonchalerande mot en lokal pingstförsamling. Det enda man kan göra är att bedja Gud: "Förlåt dem, ty de vet inte vad de gör." De två evangelisterna har varit i er tidning några gånger. Hoppas att de nu har fått möta Gud riktigt så att de nu har kärlekens ödmjuka sinnelag.

Man måste ju småle när man betänker er akuta situation. Inte undra på att era

egna anhängare tager avstånd från er, Arne med Co!

Ta och satsa mer på de människor som går förlorade, de som inte alls tror på Jesus. Ni är missnöjda med mycket, därför eran "slagkraft". Hoppas att ni kan syna er i sömmarna så noga så att kritiklustan försvinner, men krävs nog "slagkraft" till det.

Vad har ni för problem egentligen?

Hälsningar

Gerdt Malm
pingstevangelist,
Stockholm

Rätten att förvalta en nådegåva

När jag var barn och läste bibeln, stannade jag ofta i förtvivlan inför bibelordet i 1 Tim. 2:11–15:

"Kvinnan bör i stillhet låta sig undervisas och därvid helt underordna sig. Där emot kan jag icke tillställa en kvinna att själv uppträda såsom lärare, ej heller att råda över sin man: fastmer må hon leva i stillhet.

Adam blev ju först skapad och sedan Eva. Och Adam blev icke bedragen, men kvinnan blev svårt bedragen och förleddes till överträdelse. Dock skall kvinnan, under det hon föder sina barn, vinna fräls-

ning, om hon förbliver i tro och kärlek och helgelse, med ett tuktigt väsende."

Jag undrade hur det skulle gå med kvinnor som inte fick barn. Själv var jag inställd på att aldrig gifta mig. Det kändes som ett hårt och orättvist krav från Gud att jag måste föda barn för att bli frälst.

Efterhand har jag börjat förstå den djupare meningen av detta ord.

Signaturen riktar en tydlig förebråelse mot mina, som hon tycker, orimliga "krav". Men missuppfattar. Jag vänder mig mot vårt moderna samhälles värdering att en kvinna som vill ägna sig åt hem och barn inte utträttar något i produktionen. En uppfattning som även vunnit insteg i församlingen.

Bibeln har en ännu djupare dimension på kvinnans uppgift. Kvinnans allmänna, andliga ämbete är att vara moder. Hon

ska föda, nära och fostra de andliga barn som beskärs församlingen. Men Djävulens utsökt geniala taktik att skapa förakt för det arbete som statuerar familjen, har verkligen gett resultat, både i den fysiska och andliga familjen.

Jag kräver min rätt gent emot människor, institutioner och hela satans armé att gå in i den naturliga tjänsten och förvalta den nådegåva som blivit varje kvinna tilldelad — vare sig hon föder fysiska barn eller inte.

Och, kära signatur som slutat kräva av Gud — mina krav riktar sig mot en fallen mänsklighet i ett förbannat system. Ty Gud har gett mig fullmakt, ja, rent av befallt mig kräva detta!

Kvinnosakskvinna

SKRIV

Box 344
101 24 STOCKHOLM

TILL MIDNATTSROPET! Salt & Sanning. Den sida där vi publicerar brev från läsare, besvarar frågor, tar emot synpunkter, förslag, kritik. Välkommen med ditt bidrag!

"Intresserad mas" får säkert svar på de flesta av sina frågor i det inom kort kommande numret om radiomissionen.

Red.

Guds vredes mörker. Och eftersom hon inte vill ha någonting att göra med den nåd som erbjuds henne fritt och för intet, eftersom hon bara flyr undan längre in i mörkret, när Jesus vill uppsöka och frälsa henne, så har hon dömt sig själv till den eviga vreden, det eviga mörkret och den sophög som brinner i evighet — Gehenna. Och Gud respekterar vårt val, i den yttersta domen, det val som vi har fått göra här och nu. "Och detta är domen, att när ljuset hade kommit i världen, människorna dock älskade mörkret mer än ljuset, eftersom deras gärningar var onda." (Joh. 3: 19)

Du människa, som vill "förverkliga dig själv" — din rätta identitet hittar du först, när du står där Gud vill ha dig! Du blir aldrig människa, förrän du har låtit Gud bli Gud. "Du (Gud) har skapat oss till dig, och vårt hjärta är oroligt, till dess det finner vila i dig." (Augustinus)

Vänd om, människa! Du som är skapad till Guds avbild och Guds ögonsten, varför ska du kasta dig själv som avskräde på den evigt brinnande sophögen? Du som känner dig värdelös, söndertrasad och bortkastad — Jesus "har kommit för att uppsöka och frälsa det som var förlorat" (Luk. 19: 10). Det är inte de finaste, allra bästa människospillrorna som han letar efter i den här världens avskrädeshög, det som kanske går att använda — det är dig han letar efter, hur du än ser ut idag. Du är i alla fall skapad till Guds avbild! Just du kan bli frälst! I dag är nämligen frälsningens dag! "Och pris ske Gud, Han kan fullkomligt frälsa/sitt folk, så att det både syns och känns!"

MATS JANSSON

ETT FOLK...

forts fr. sid. 3

Rörelser efter Bibelns villkor har alltid varit kantad av fängelsestraff, böter och familjetragedier. Och var kan vi läsa dessa syskons historia om inte i rätttegångs- och förhørsprotokoll.

(I frågorna om staten och de kristna rekommenderar vi Arne Imsens utomordentliga bibelstudier Staten såsom Gud. Finns på kassett i fyra delar.)

Om vi studerar bibeln och ser verkningarna av förkunnelsen i apostolisk tid upptäcker vi att budskapet i sig ägde en

provokation. Dels var de som predikade förlorade för denna värld. Något var stympat enligt Jesu ord i Bergspredikan (Matt 5:30). En hand, en fot, ett öga som tidigare välvilligt tjänat den världsliga statsnyttan var avhugget eller utrivet. Nu predikade de den tillkommande världens härlighet och den nuvarandes undergång.

Lukas skildrar Pauli liv i Apostlagärningarna som en enda lång provokation. Han gick mot kulturen och näringslivet i Efesus, filosofin i Aten, religionen i Jerusalem ända tills fängelseportarna stängdes bakom hans oansenliga gestalt.

Tänk om vi kunde lära oss att känna igen denna heliga succession: stallet, korset, fängelsehållarna. Församlingens historia kan vi följa inte i de officiella historikernas krönikor utan i rätttegångsprotokoll och fängelserullor. Vi är arvtagare och förvaltare och måste förstå att det finns en korssets stig även genom vår kultur.

För apostlarna var samhällets undergång nära förestående. Hela världsordningen var i upplösning, söndervittrad genom synd och otro. Att förneka att vår generation nu upplever slutfasen i den processen vore att dementera vårt fundament Guds eget ord uttalat genom profeter. *Domen* är i analkande som en befriare ur ett långt utdraget lidande.

Och dom innebär också straff det vet varje rättstänkande medborgare. Men för oss kristna är dom i bibeln också förknippad med nåd.

Nådens ögonblick

För Sodom fanns ett nådens ögonblick, för Nineve ett nådens sändebud, för Noas generation ett hundra tjugio år av nåd. Om vår framtid heter det att ingen tid skall givas mer. Men idag är frälsningens dag!

Församlingen står således inför sin allra största och sista uppgift, att innan domen proklamera nåd från Herren.

Att försöka hejda en kultur som till stora delar redan befinner sig i avgrunden kan inte vara en kallelse från Jesus Kristus. Lögnens fader har i sitt självbedrägeri även fått med sig av den etablerade kyrkan och detta vanvettiga reformarbete skall snart se sin ledare ansikte mot ansikte Antikrist.

Därför ber vi om ett andedop som räcker längre än en tungotalskonferens varje sommar. Det måste räcka längre än till ett känslorus som förenar katolik och protestant. Vi ber om ett andedop som gör att vi kan leva upp till ett vardagsevangeliem som en värld utan ideal kan tro på därigenom att det synliggöres i en ny livsstil.

Om vi läser Lukas skildring av de första kristnas, hur de överlät en tomt eller en

fastighet till församlingen, förstår vi att denna revolution gjorde ett oerhört intryck på juden såväl som på den sofistikerade greken. En predikan i gärning som övertygade den hårdaste motståndare. Och det är detta vapen överlämnat till församlingen som vi måste återerövra nu i en tid då materialismen kryper långt in i kyrkorna. Och hur vi nu än artikulerat oss så är det just detta som vi under ett par års tid velat få fram, att församlingen måste återgå till Nya Testamentets socialistiska program: Allting gemensamt. En form för evangelium som är vår tids ark. Och kära vänner, arkens skrovliga yta harmonierar dåligt med lyxkyrkornas interiörer. Världen ser det och vänder oss ryggen. Ungdomen i Sverige eller Moçambique studerar inte längre Bibeln utan den ger sitt liv för handlingsprogrammet som det står tecknat i Marx' Den dialektiska materialismen.

Vår lojalitet

För att till slut närma oss utgångspunkten i den här artikeln som vill påminna om den mödosamma väg varje syster och broder måste gå för att nå fram till mönsterbilden, tror vi inte att polisens närvaro i vårt församlingshem är alldeles utan sammanhang. Därför att den senaste tidens förkunnelse har verkligen varit fylld med kontroversiella ståndpunktstaganden. Den rättstjänare som idag släpar bort en totalvägrare gör bara sin plikt. Men det gör också totalvägraren — som kristen. Och där är vi framme vid kärnan: vår lojalitet. När en lärare indoktrinerar mitt barn om att vi härstammar från aporna eller som sker i dagens skola skickar en dotter till skolkuratorn, skolläkaren via skolkuratorn för att prova preventivmedel utan föräldrarnas vetskap, då är det försent att säga nej. Då måste vi som kristna ta barnen ur skolan utan att snegla på konsekvenserna.

Någon ropar: Bed om kristna politiker. Kanske inte alla vet att RFSU som skickar pornografiska bildband till skolan, levererar preventivmedel och står till tjänst med konsulter, har en kristen ledare som heter Carl-Gustaf Boethius. Och tillika är broderskapare. Vi måste bedja om profeter!

Flickan som varje biologitimme står ute i korridoren är naturligtvis ett hett fall i en nämnd bestående av skolkurator, skol-sköterska, klassföreståndare. Vem vet, kanske någon i nämnden är karismatiker och stor humanist i så fall har en okränkbar auktoritet i alla nämnder. Religiosa rådgivare är de de farligaste eftersom de tror sig handla i Guds namn.

Vår Käre broder Gustaf Larsson i Myrhult som överlämnade sin fädernesgård till församlingen har också blivit ett fall, i det här fallet Lantbruksnämnden.

forts nästa sida

När nu nämnder och råd i vårt hedniska samhälle reagerar negativt eller om en och annan veckotidningsjournalist förfasar sig över att en maranatabroder handlat i tro blir vi inte alltför överraskade. Men det är oroväckande när kristna t. o. m. i våra egna led rynkar på näsan och fäster frågetecken i marginalen när striden är som hetast.

Den senaste tiden har vi gång på gång uppmanats att läsa om underdånighet i Rom 13:1. Och visst skall vi läsa och vara underdåniga allt Guds ord. Sällan eller nästan aldrig blir jag med samma iver uppmanad att läsa Apostlagärningarna 2 om den urkristna församlingens gemenskap. Denna inbyggda skepsis mot ett bibelrum är oroväckande och måste tvinga oss till en självprövning.

Apg 2 om den första församlingens uppbrott har i över två år varit vår ledstjärna. Vi började studera det under Arne Imsens ledning i storfamiljen ute på Johannelund. En serie bibelstudier om Församlingen och världssvälten. Det gällde *världssvälten!* Och frågan kröp allt närmare: Hade vi som svenska medborgare delaktighet i den katastrofala utvecklingen? Ja, det blev ännu mer närgånget: Hade vi som kristna normaliserat en livsstil som i sin förlängning åstadkom orätfärdiga strukturer i andra delar av världen? Svaret blev obarmhärtigt *ja* och vi förstod att det var näst intill försent att göra upp med den synd som heter egoism och kallas privatkapitalism.

Apg två har alltså varit grunden för den självkritik som även riktar sig mot de kyrkliga system som endast blodiga revolutioner tycks kunna bryta ner.

Ur dessa bibelstudier föddes även den ekonomiska föreningen Pilgrimstjänst. En arm ut i samhällslivet där vi kan avyttra hantverks- och jordbruksprodukter som skapats i storfamiljerna ute i landet, men som även kan erbjuda en resande en säng och ett mål mat på Pilgrimshem. Och Pilgrimsskolan som nu är på väg att förverkligas som svar på bön.

Studierna i Apg 2 visade även vilka oerhörda resultat som följde i den första församlingens spår. Det faktum att de nyomvända i Jerusalem frivilligt sålde sina fastigheter, tomter eller egendomar, tog ut sparkapital för att överlämna till Herren i församlingens förvaltning var en manifestation som måste ha sopat bort allt tvivel och misstänksamhet hos både judar och greker. Uppståndelsekraften talade i Salomos pelargång genom en upprest invalid men också på ett bankkontor någonstans i Jerusalem där en förmögen borgare gjorde

en transaktion som fick måglare och kamrerer att baxna. Som en ny människa sökte han en ny gemenskapsform där alla hade allting gemensamt.

Är det en predikan av sådant slag som den sekulariserade svensken väntar på och skall frälsas igenom? Då måste vi handla snabbt och förstå vårt ansvar.

Resultatet, slutligen, av denna verksamhet i Jerusalem blev förföljelse.

Och sann väckelse leder alltid till konfrontation med det samhället. Här finns en parallell med nationen Israel som just i kraft av sin övernaturliga utkorelse går mot en internationell isolering. Israel är racistiskt, Israel skall utrotas: vi har hört skallen i FN och andra civiliserade institutioner som är första inledningen till nationernas krig mot Herren själv.

Lika missförstådd som Israel är kommer också församlingen att bli om den går in i sin kallelse. Missförstådd av institutioner och nämnder i stat och kommun. Missförstådd och förtalad av statskyrka och s. k. frikyrka. Men säkerligen kommer den församlingen att få många individer som efterföljare på den vägen därför att den representerar värden som är okända för denna värld.

I den urkristna församlingen möter oss något av upprättelsens territorium. Ett Eden mitt i en kaotisk värld, en ö av rättvisa, hälsa och lagbunden harmoni. Ingen kallar något för sitt. Ingen säger detta är mitt eller giv hit. Alla har allting gemensamt. Den pånyttfödda människan får här sitt tillfälle att ge ut eftersom hon själv fått allt genom Kristus: nåd, frid, glädje, barmhärtighet. Och en dag flyttas detta stycke fungerande evighet som en färdig byggnadssten rakt in i Guds tempel. Det är där det skall passa. Vi får se till att vi inte förbryter oss på något av det finaste Gud givit jorden — församlingen och låt oss dagligen komma ihåg budbärarna som kämpar sin kamp idag för församlingens upprättelse. Bedja, inte förtala. Handla, inte ifrågasätta.

bort, i det senare övergav Sackeus allt utan att han ens blivit tillfrågad. Under sin tid på jorden fordrade Jesus av folket att de skulle försaka allt och följa honom. Det fordrade också den ursprungliga församlingen kort tid efter den hade grundats. I Apg 2 och 4 finner vi att den ursprungliga församlingen hade allt gemensamt, d v s ingen av de troende sade att något av det han ägde tillhörde honom. Med andra ord var Herrens hand över alla de frälsta. När de hade vunnit evigt liv, började deras egendomar förlora sin makt och på ett alldeles naturligt sätt, sålde de sina hus och egendomar. Om dessa levnadsregler ska tillämpas på oss, som kommer för att efterfölja Jesus, så skulle det vara helt naturligt att alla våra ägodelar vidröres av Jesus.

Vår attityd kommer då att förvandlas så att vi inte längre betraktar ägodelarna som våra egna. Ingen kommer då att säga att det här eller det där tillhör mig. Ingen kommer då att göra anspråk på något som sin särskilda egendom. Vad än det är så får du använda det lika mycket som mig. Hur mycket pengar jag än har så tillhör de dig lika mycket. De kläder som jag har, de får du också använda. Denna attityd måste man ha gentemot ägodelar. Jag ska berätta något för dig, från mitt personliga liv som kan låta som ett skämt.

TÄLTMÖTEN

PÅ NORRA LATIN
5—27 JUNI 1976

Var med i förbön!

Maranataförs. Stockholm

I nästan tjugo års tid har jag haft för vana att inköpa ett dussin eller ett halvt dussin av allt jag handlat. En del bröder undrade varför jag handlade så mycket. T ex om jag behöver ett par solglasögon. Då säger jag till Herren: "Gud, om du verkligen vill ge mig ett par solglasögon, då måste du ge mig sex par." Varför? Därför att jag känner mer frid i att bära mina solglasögon efter att ha gett ut fem par till mina bröder. Eller när jag köper en rakhyvel, köper jag oftast ett dussintal, rakblad köper jag ett helt gross. Varför gör jag så? Därför att om jag endast köper en rakhyvel, så skulle den varit uteslutande för mitt eget behov.

Naturligtvis kan jag inte ge en rakhyvel till varenda en av 1000 eller 2000 bröder. Men det ger mig faktiskt en annan känsla, ifall jag ger bort rakhyvlar till några bröder innan jag använder min. I annat fall har jag en benägenhet att känna att denna rakhyvel uteslutande tillhörde mig. De bröder och systrar som har känt mig under årens lopp, känner till denna vana hos mig. Vanligtvis handlar jag i dussin fastän jag själv bara använder en. Det är på detta sätt vi behöver bli befriade från saker.

Grundsatsen: Allt gemensamt

Låt oss inte sitta fast i saker alltför hårt. Detta klädesplagg — kanske Herren inte vill att jag ska ha det permanent, det ska kanske ges bort i morgon. Därför är det bättre att göra två eller tre klädesplagg istället för ett. Denna inställning borde vi ha. Var gång vi köper något, borde vi tänka lika mycket på andra som på oss själva. Detta betyder inte att vi inte skulle kunna köpa något nytt, det bara föreslår att vi alltid måste ha det i tankarna att vi har allt gemensamt. Naturligtvis talar jag inte om någon särskild sak eller handling: Jag bara betonar den speciella levnadsregeln. Vi bör aldrig bara tänka på oss själva, utan alltid behålla regeln om att hålla allt för gemensamt.

Vad är det då Gud vill visa oss? Låt oss först och främst lära oss att ej bli rotade i denna värld, utan att hålla lätt på alla saker. Att bli så befriad från saker i världen är inte något litet. Hur giriga är inte människorna i denna värld! De är hårt knutna inte bara vid stora saker utan lika mycket i små saker. De är faktiskt giriga i allt.

Ju mer vi läser i det andra och fjärde kapitlet i Apostlagärningarna, desto mer övertygade blir vi om att vi inte skulle hålla något för vårt eget utan snarare hålla allt för gemensamt. Guds barn måste vara givmilda emot andra Guds barn. Vare sig vi säljer våra egendomar och ger till de fattiga eller inte, är känslan densamma. Vi måste vara villiga att dela med oss med andra. Låt oss inte hålla något för vårt eget, även om det endast gäller så litet som en kniv eller en penna. Vi måste låta allt förbrukas. Om vi lyder Gud i detta, kommer han se till att inget skall fattas oss. Han kommer även ge oss mer.

WATCHMAN NEE

- ☐ **Orubblig tro** av Angus Kinnear. Libris. Biografi över Watchman Nee. 24:75
- ☐ **Trons liv 8:50**
- ☐ **Älska inte världen 8:50**
- ☐ **Vila, vandra, vinna 8:50**
- ☐ **Kristen auktoritet 17:00**
- ☐ **Ett rikt kristenliv 12:00**
- ☐ **Segrande liv 12:00**
- ☐ **Ett dukat bord i öknen 25:00 (Presentband)**
- ☐ **Den kristnes frigörelse 6:00. Från Proklama**

Sätt kryss i rutan. Sänd best. till
KLARA TONER, Box 344
101 24 STOCKHOLM

Namn
Bostadsadr
Postadr

Så detta är mönstret för den ursprungliga församlingen. I början sade de tolv apostlarna till Herren: Vi hava övergivit allt som var vårt och hava följt dig. Under pingsten, under den första väckelsen gjorde 3000 och 5000 helt naturligt samma sak. Först var det de tolv som försakade och följde Herren utan att ha hört någon undervisning om det. Jesus sa aldrig åt den att sälja allt: Han sa bara: "Följ mig" (Matt. 4: 19). De svarade på kallelsen genom att överge allt.

På liknande sätt, gav inte apostlarna de tre tusen eller de femtusen några instruktioner om att sälja sina egendomar. Dessa troende bara gjorde det, helt spontant. Detta är vad församlingen har praktiserat genom århundranden. Och detta är vad vi också måste göra idag. Det skulle vara tragiskt om en sådan praktik inte skulle fortleva.

Gud eller Mammon

Vi återvänder till Matt 6 där det står att vi endast kan tjäna en herre. Vi kan inte tjäna både Gud och Mammon. Mammon (eller rikedomar) är en avgud som många har tjänat under årens lopp. En sådan tjänst får ett hårt grepp om hjärtat. Om vi nu ska tjäna Gud då

måste vi välja vem vi ska tjäna — Gud eller Mammon. Vi kan inte tjäna båda två.

Vad säger Jesus? "Där din skatt är där kommer ock ditt hjärta att vara" (Matt 6: 21). En gång sade en broder till mig: "Min skatt är på jorden men mitt hjärta är i himlen." En sådan broder skulle kunna bli ett utställningsföremål såsom en raritet i ett kristet museum. Han uppfinner "man kan" fastän Herren har sagt att man inte kan. Är det inte större än ett mirakel? Hur som helst, Guds Ord är opartiskt och fast. Våra hjärtan följer alltid skatten. Det finns ingen flykt därifrån. Det spelar ingen roll hur vi resonerar, hans hjärta går efter hans skatt.

"Samlen eder icke skatter på jorden, (Matt 6: 19). Om du gör det, kommer du slutligen tjäna mammon och inte Gud. Du kan inte tjäna både Gud och Mammon. Du måste välja antingen den ena eller den andra. Vilken förlust det skulle vara att välja Mammon, ty en sådan skatt är föremål för mal och rost och tjuvar. Låt oss därför lära oss att tjäna Gud. Låt oss överlämna allt vi har åt Gud och bevara det naturligaste levnads-sättet här på jorden.

MALMKÖPING 76

10-18 JULI

Samling under mottot:

*med en ny
livsstil
mot ett nytt
samhälle*

Naturskön bygd i Sörmlands hjärta

● bad ● camping ● barnservice

Inga fasta avgifter — Allting gemensamt.

Malmköpingsveckans kansli Box 344
101 24 STOCKHOLM 08/23 52 30

GAMLA BRO — med evangelium i centrum

Gamla Brogatan 27 ☎ Centralen, Stockholm

*förvandlat
av ungdom
som
förvandlats
genom
evangelium*

GAMLA BRO lever genom Guds Ande och kraft. Alltid evangelium i centrum. Alltid öppet för den som söker andlig hjälp. Jourtelefon: 235 230.

VÄCKELSEMÖTEN onsdag och lördag 19.30. Söndag 19.00.

BIBELSTUDIUM varje tisd. 19.30. Arne Imsen undervisar.

BÖNEMÖTEN. Vardagar 7.30 och 12.00.

KOM OCH LÄR KÄNNA
VÅR JESUS!

● SERVERING

Trivsamma och rökfria lokaler mitt i city.

Hemlagade lunchrätter eller något från grillen.

Vacker festväning för mindre sällskap — Sammanträdeslokaler —

Pilgrimshem
Ring för beställning!
Tel 235 230

Öppet vard. 9-23
Sönd. 12.30-23.00

Postgironr 44 10 05-6

● KLARA TONER

Rikt urval andlig litteratur
Biblar på många språk

Gitarrer, LP-skivor, Kassetter.

Öppet 9.30-18.00
Lörd. 9.30-14.00

Bandotek/läsrum

Väckelselitteratur i läsrummet.

Öppet 9-23
Sönd. 12.30-23.00